

ГОСТРИЙ І ХРОНІЧНИЙ ГАЙМОРИТ

ВИКОНАВ:

СТУДЕНТ **4** КУРСУ

1 ГРУПИ, **1** МЕДИЧНОГО

СИДОРОВ Б. М.

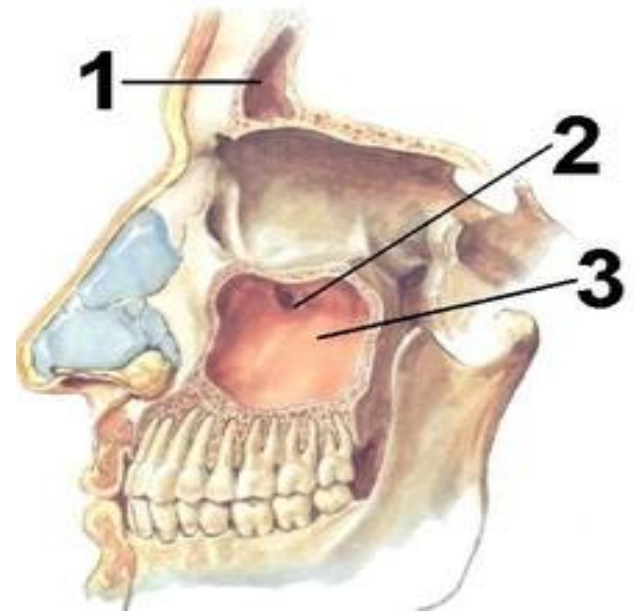
Гайморит — це запалення слизової оболонки верхньощелепних (гайморових) пазух, вони розташовані по обидві сторони від носа. Внаслідок запалення, перекривається отвір, який сполучає гайморову пазуху і ніс. Таким чином, відбувається застій слизу (ексудат), і вона, не маючи виходу і вентиляції, перетворюється потім в гній.

Самий основний фактор розвитку гаймориту — це зараження хвороботворними мікробами, такими як: пневмококи, диплококи, синьогнійна паличка, паличка інфлюенци, стафілококи, стрептококи, грибкова та анаеробна флора, віруси грипу. Часто гайморит виникає як ускладнення при гострому нежиті або грипі або інших інфекційних захворюваннях.

МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ГАЙМОРИТУ

Гайморова (верхньощелепна) пазуха – заповнена повітрям порожнину в верхньощелепної кістки. Гайморових пазух має спільні кісткові стінки з наступними анатомічними утвореннями: зверху – з орбітою, знизу – з ротовою порожниною, зсередини – з порожниною носа.

Всі пазухи повідомляються з носовою порожниною через маленькі отвори. *Якщо Ці отвори з якоїсь причини закриваються, пазухи перестають вентилюватися і очищатися. У порожнині скупчуються мікроби, розвивається запалення.*

КЛАСИФІКАЦІЯ ГАЙМОРИТУ

В залежності від характеру запалення виділяють наступні форми гаймориту:

- серозний
- катаральний
- гнійний
- пристінково-гіперпластичний
- поліпозний.

ГОСТРИЙ ГАЙМОРИТ

Гострий гайморит або синусит являє запальне захворювання придаткових пазух носа, що розвивається як ускладнення риніту.

Для гострого гаймориту характерні наступні симптоми:

Порушення дихання носом. Хворому доводиться дихати ротом, голос стає «гугнявим».

Гнійні або слизові виділення з носа.

Розлад нюху з боку ураженої пазухи (якщо процес односторонній).

Відчуття напруги або болю в області запалитися гайморової пазухи. Болі можуть виникати в певний час доби. Часто вранці біль стихає, внаслідок відтоку вмісту з пазух носа.

Світлобоязнь. (Біль в очах від яскравого світла).

Сльозоточивість.

Підвищення температури і озноб.

ХРОНІЧНИЙ ГАЙМОРИТ

Як правило, хронічний гайморит виникає після гострого. Часто його причиною є інші захворювання: хронічний нежить, каріозні верхні корінні зуби (їх коріння розташовуються дуже близько до нижньої стінки гайморової пазухи), уроджена вузькість носових ходів, викривлена носова перегородка.

Для хронічного гаймориту характерні ще більш розпливчасті і нечіткі симптоми:

Інтенсивні слизові виділення з носа (при так званій ексудативній формі хронічного гаймориту). При безексудативній різновиди цього захворювання відтік вмісту верхньощелепних пазух, навпаки, утруднений.

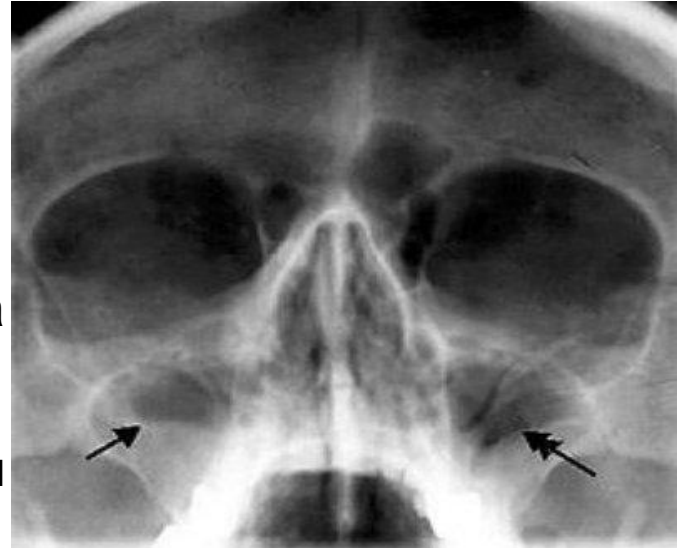
Гіпертрофія слизової оболонки носа.

Освіта оточених поліпів (у деяких випадках).

Біль неясною локалізації. Іноді больові відчуття можуть бути відсутніми або з'являтися тільки при загостренні захворювання.

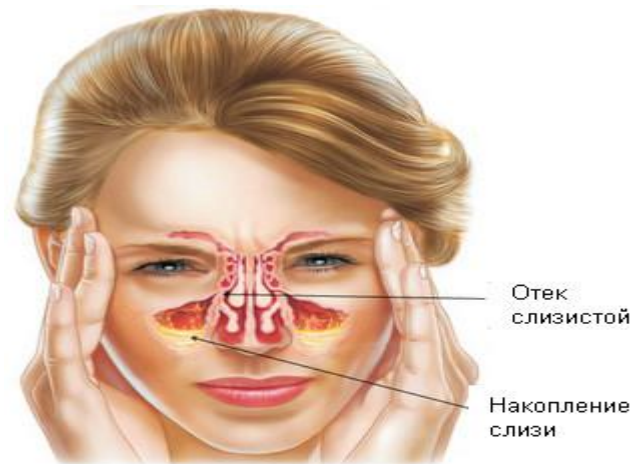
ДІАГНОСТИКА ГАЙМОРИТУ

Діагноз виставляється на підставі скарг пацієнта, даних зовнішнього огляду (визначається рефлексорне розширення шкірних судин ділянки під оком), огляду слизової носової порожнини (запалення, набряк, гнійні виділення з отвору пазухи). На рентгенограмі гайморової пазухи виявляється затемнення. При недостатній інформативності Другий метод дослідження виконується пункції гайморової пазухи.

ТЕРАПІЯ ГОСТРОГО ГАЙМОРИТУ

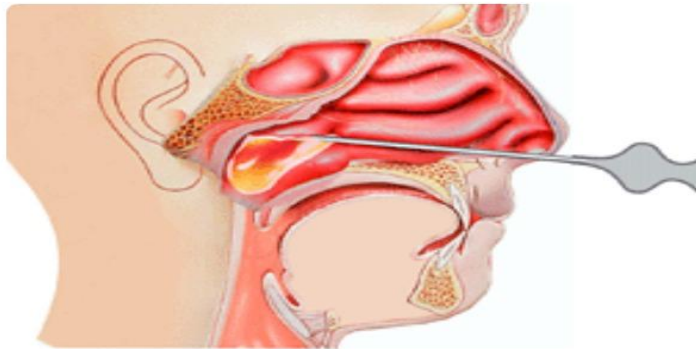
Для зменшення набряку слизової і відновлення нормальної вентиляції пазухи застосовують судинозвужувальні препарати місцевої дії (санорин, галазолін, нафтизин, отілін, називин) строком не більше 5 днів. При значній гіпертермії призначають жарознижуючі препарати, при вираженій інтоксикації – антибіотики. Уникнути несприятливих побічних ефектів і домогтися високої концентрації препарату у вогнищі запалення можна, застосовуючи антибіотики місцевої дії (зофра, біопарокс). Після нормалізації температури рекомендується фізіолікування (солюкс, УВЧ).

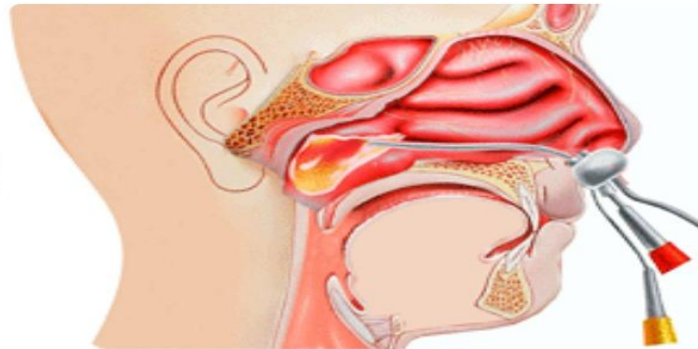
ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНОГО ГАЙМОРИТУ

Для досягнення стійкого ефекту терапії при хронічних гаймориті необхідно усунути причини, що сприяють розвитку запалення в верхньощелепної пазухи (аденоїди, хронічні захворювання ЛОР-органів, Викривлення носової перегородки, хворі зуби і т. д.). У період загострення застосовують місцеві судинозвужувальні засоби короткими курсами.

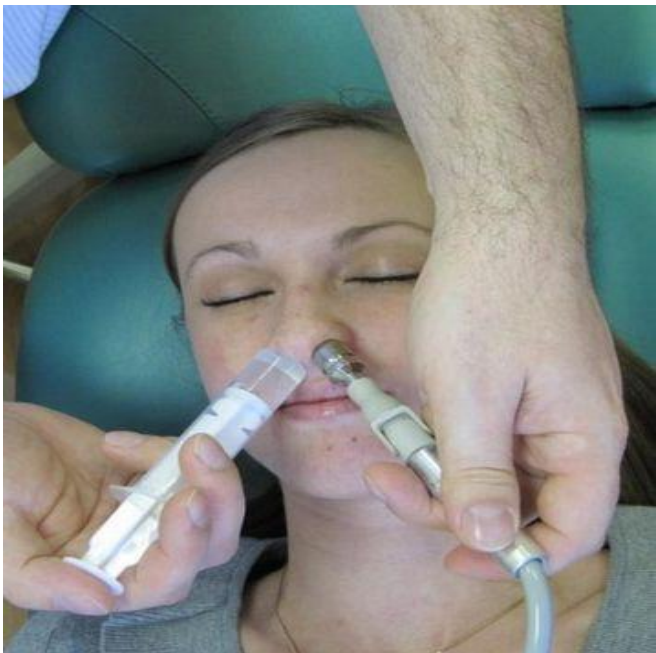
При гнійно-полипозной, полипозной, казеозної, і некротичної формі хронічного гаймориту показано хірургічне лікування. Роблять розтин гайморової пазухи – гайморотомія.

Пункционное лечение

Лечение с синус-катетером "Ямик"

Проводять дренування гайморової пазухи. Промивання пазухи здійснюють методом "кукушка" або синус-евакуацію. Для цього використовують дезінфікуючі розчини (риванол, фураціліном, перманганатом калію). У порожнину вводять протеолітичні ферменти та розчини антибіотиків. Застосовують Фізіотерапевтичні методи (інгаляцію, діатермію, ультрафонофорез гідрокортизоном, УВЧ).